

TEMA 5: EL TERRITORI

Ramon Fortet, amb voluntat de síntesi, consignà el fet que ERC, PSC i CiU es decanten més aviat per un model industrial, el PP manté una posició diguem-ne "ambigua" i IC- Els verds aposta per un model de ciutat "vertical" a l'estil medieval, una ciutat integrada, més a una mida humana.

Va deixar clar que Olot és on és i que, en tot cas, només es pot intentar canviar la seva situació relativa respecte a les altres poblacions del Principat, millorant les comunicacions, fet que passa per la construcció del túnel de Bracons i la construcció de la Via 2+2 Banyoles - Olot. Ponderà el fet que el Túnel de Bracons resituaria Olot a una distància de 100 quilòmetres de Barcelona, situació semblant a la del Gironès, una de les comarques industrials més dinàmiques.

En segon lloc i arran de la sentència del Tribunal Constitucional respecte a la construcció de l'Hotel Riu, va considerar que s'hauria de revisar a fons el Catàleg de Protecció del Paisatge, redefinint la relació de la ciutat amb el Parc natural i delimitant-ne molt bé les fronteres.

■ Miquel Macias va dir que l'aposta de futur es diu ecologisme, que cal una catalogació de sòls per veure quins són els més productius, que actualment hi ha un cert menysteniment del sector agrari, però que aquesta relació ha de canviar. Nosaltres - va dir- proposem tot un programa de regeneració ecològica d'una ciutat, des del punt de vista del transport, del manteniment de biodiversitat amb la regeneració de totes les zones malmeses, començant pel riu Fluvià, amb els temes de l'energia, etc. Afirmà amb contundència que la construcció del túnel hipoteca aquest futur perquè crea una carretera segregada i destrueix un hàbitat molt productiu i perfectament integrat. Remarcà el fet que malgrat la imatge que alguns volen donar, realment no hi ha unanimitat respecte a la conveniència de construir-lo i que tot plegat denotava la hipocresia dels partits polítics que el defensen perquè d'una banda declaren molts PEINS però en canvi es carreguen les zones protegides sense escrúpols.

■ Joaquim de Trincheria va dir que això no seria pas com posar oli en un llum, que no s'hi oposaria però que confiava molt poc que fos una solució. "La taca d'oli del desenvolupament industrial que ve del Vallès, de moment, s'ha aturat a Vic".

■ Pere Macias va dir: Nosaltres ens creiem el Pla Territorial General de Catalunya, que diu que els sistemes de reequilibri afecten també Olot i la seva àrea d'influència. L'única cosa que falta és pactar el traçat, que ha de ser eficient i amb el mínim impacte possible.

Quant a urbanisme, remarcà que la feina important ja ha estat feta: " Olot no s'ha extès, sinó que s'ha anat compactant, omplint". Queden buits encara com per poder tirar fins al 2000, per tant no fa falta cap revisió en el sentit d'ocupar més territori, però sí que s'han d'enfocar dos temes: a) Reformes interiors (Nucli antic, Sant Roc). b) I el gran repte pendent, saber fer bé el límits, determinar exactament la franja perimetral urbana, que està molt sobreprotegida i molt infraordenada.

■ Albert Bramon va destacar tres aspectes concrets: a) La ciutat s'ha de tornar parc. Hem de deixar que el paisatge penetri a la ciutat. Cal fixar les actuacions a l'entorn dels dos parcs grossos, Bonavista i Malatosquer a l'entrada, l'eix del Riu, Montsacopa i Garrinada, a l'altra banda.

b) El túnel de Bracons ens acosta a Osona i ens integrarà a la xarxa de ciutats que configuraran la Catalunya del futur.

c) Respecte a la revisió del Pla General no hem de créixer més en extensió sinó reordenar allò que hi ha, adaptant-nos al creixement econòmic que té Girona com a centre, com un nucli complementari més.

■ Joan Barnadas va dir que quan es va fer el Pla General es preveia que els municipis de vora-riu estiguessin separats, però les polítiques urbanístiques d'aquests ajuntaments han anat en contra d'això, les variants d'Olot, el vial intervencional. Des de dins ens estem menjant els límits del parc i si volem que el pulmó d'Olot sigui la Garrinada i el Montsacopa, malament rai. S'haurien d'establir molt clarament els límits interiors del Parc.

Quant al model de Catalunya, s'ha de reequilibrar el país -afirmà. Hi ha dues possibilitats: o baixem tots cap a Barcelona o bé s'han d'unir les ciutats que encara queden arran de muntanya (Igualada, Vic, Manresa). El túnel s'ha de fer ben fet. No hi ha d'haver pressa, cal millorar el projecte i adaptar-lo a les necessitats de tots els implicats.

El centre d'Olot ha fet figa per raons diverses: raons comercials i raons d'oportunitat, perquè s'ha començat tard a rehabilitar-lo. Olot, en general, és una ciutat bastant disgregada. La gran feina pendent, doncs, és refer el centre d'Olot, no només en l'aspecte de rehabilitació sinó intervenint al Firal, fent el Parc que hi ha d'haver a darrera el Teatre, fent possible la intercomunicació entre els barris per anar més cap a una idea de ciutat integrada.

Aquí encara estem amb el model desenvolupista, insistint amb els errors del passat.

Pel bé de la comarca, farem tots els possibles per aturar la construcció del Túnel de Bracons.

Miquel Macias

Si el túnel ha de ser una solució, benvingut sia, però no hi confio massa.

En qüestions urbanístiques, no hi ha hagut mai una visió global de res.

Joaquim de Trincheria

El gran repte pendent és determinar la franja perimetral urbana

Pere Macias

L'estratègia de Bracons és tenir connexió amb Osona per formar part d'aquesta xarxa de ciutats que haurien de configurar també la Catalunya del futur.

Albert Bramon

El centre d'Olot ha fet figa per raons de naturalesa comercial i perquè s'ha començat a rehabilitar excessivament tard.

Joan Barnadas